

Pas op met droogzetters

De regels voor diergezondheid en diergeneesmiddelengebruik op een melkveebedrijf zijn complex. Wetgeving zoals de UDD-regeling, de verplichting tot selectief droogzetten en de regels vanuit de verschillende private kwaliteitssystemen hebben allemaal hun invloed op het werk op een melkveebedrijf.

VAN DE REDACTIECOMMISSIE

Op dit moment bestaat er onduidelijkheid op sommige bedrijven of koeien nu wel of niet standaard moeten worden drooggezet met een antibioticum. Deze onduidelijkheid zorgt bij NVWA-controles soms voor problemen, zowel bij de melkveehouder als ook bij de dierenarts. Daarom zetten wij de regelgeving nog eens op een rij.

1) De overheid heeft als wetgever bepaald dat preventief gebruik van antibiotica sinds 2012 voor alle diersoorten verboden is. Een gezonde koe met een gezond uier mag dus niet worden behandeld met antibioticum en een bedrijf zal deze dieren dus selectief droog moeten zetten. Van de regel voor selectief droogzetten mag alleen tijdelijk worden afgeweken als er een duidelijke veterinaire noodzaak is. Die veterinaire noodzaak moet als zodanig worden beschreven en onderbouwd door de eigen dierenarts.

2) De veehouder is en blijft altijd verantwoordelijk voor het gebruik van diergeneesmiddelen op het bedrijf, dus ook van de droogzetters. De eigen dierenarts echter is verantwoordelijk voor de evaluatie en de levering hiervan.

Bovenstaande staat beschreven in de UDD-regeling die op 1 januari 2017 van kracht is geworden. In diezelfde regeling staat voor de evaluatie een frequentie van 1 tot 4 keer per jaar genoemd, afhankelijk van het algemene antibioticagebruik op het bedrijf en het kwaliteitssysteem waar de veehouder aan deelneemt.

Selectief droogzetten

De praktische handvatten voor het selectief droogzetten staan in de Richtlijn droogzetten. De werkgroep die deze richtlijn heeft opgesteld, heeft zich gebaseerd op de uitkomsten van het zogeheten Abres-onderzoek en biedt aan de hand daarvan praktische oplossingen.

In de praktijk heeft deze richtlijn haar nut inmiddels bewezen; deze vormt een vast onderdeel in de omgang met droogzetantibiotica op melkveebedrijven. Naast duidelijkheid in afkapwaarden geeft de richtlijn ook aanknopingspunten voor het droogzetmanagement. Denk hier onder andere aan het rantsoen, de huisvesting van droogstaande koeien en de verschillende overgangen van lactatie naar droogstand en vice versa. Naast uiteraard wijzelf, hebben ook de landen om ons heen met hoge verwachting naar de uitwerking van de Nederlandse richtlijn gekeken. Aanvankelijk was iedereen sceptisch, maar tegenwoordig kijkt men toch met bewondering naar het resultaat. Wel is hierbij benadrukt dat deze richtlijn ook echt een richtlijn is en moet blijven. De richtlijn is niet in beton gegoten en minder star dan deze op het moment in het veld wordt gebruikt. De richtlijn is bedoeld als houvast om een praktische invulling te geven aan wet- en regelgeving. Je mag er in principe altijd van afwijken, mits je dat maar goed veterinair onderbouwt. §

Tips uit de praktijk

In Medirund kunnen melkveehouders en dierenartsen, na inloggen, eenvoudig een overzicht krijgen van de hoeveelheid droogzetters en andere diergeneesmiddelen die zijn afgenomen in een bepaalde periode. Dit doet u als volgt:

Melkveehouder

- inloggen op medirund.nl (inloggegevens van CRV; gebruikersnaam CRD ...)
- tabblad 'medicijnleveranties'
- periode aangeven
- gegevens ophalen
- gegevens opslaan > de opgehaalde gegevens worden nu automatisch geëxporteerd naar én direct geopend in een Excel-bestand en kunnen worden bewerkt.

Dierenarts

- inloggen op medirund.nl
- veehouder opzoeken
- zie verder onder 'Melkveehouder' – tabblad 'medicijnleveranties'

